

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 262.

69de Møde.

Fredagen den 3die Maj.

(Forts.)

Krigsministeren: (forts.) Den ærede Taler omtalte, at de gifte Underofficerer ikke have faaet Tilladelse til at tage deres Familie med i Felten, og at den Godtgjørelse, som er bleven tilstaaet de efterladte Familier i Hjemmet, er nægtet de Underofficerer, som have giftet sig efter Krigens Udbrud. Dette er fuldkommen rigtigt; Krigsministeren tillader ikke, at Underclasserne tage deres Koner med i Felten; og dernæst er der reglementeret et vist Antal gifte Underofficerer pr. Bataillon, hvilket Antal ikke maa overstiges. De Familier, som ikke overskrider dette Antal, faae denne Godtgjørelse, naar de blive i deres Garnisonssted, men de Familier, som overskrider dette Antal, og navnlig de, som ere blevne gifte efter Krigen, faae den ikke. Hvad angaaer den ærede Talers Uttringer om Skyfset, da kender jeg Armeens Kaliber, Ladningernes Beskaffenhed og Størrelse, men jeg kender ikke Søetatens og veed navnlig ikke, om der eksisterer nogen Forskjel i saa Henseende, og, er der nogen Forskjel, saa maa den vistnok have sin gyldige Grund. Jeg seer mig ikke i Stand til at give andet Svar derpaa.

Schack: Saafrømt jeg var vis paa rigtigt at have opfattet en mærkelig Uttring af den ærede Krigsminister i hans sidste Foredrag, saa skal jeg ikke nu have taget Ordet, saa meget mindre som det kun er et mere enestaaende Forhold, jeg specielt onskede at omtale. Det er vistnok, som det har vist sig igaar og idag, heller ingenlunde behageligt at skulle udtale sig mod den ærede Krigsminister. Saaledes har Ministeren, da en af Salens Deputerede udtalte sig imod ham, tilrettevist denne med Bemærkning om, at det var meget urigtigt at tale de Underordnedes Sag, idet man

derved kunde opvække Misforstaaelse hos disse imod de Overordnede. Men, uden at lade det beroe ved en saadan Tilrettevisning, har Ministeren i Anledning af Comiteens Indstilling endvidere erklæret, at ingen fornuftig Mand vilde paatage sig Bestyrelsen af de to forenede Krigsministerier. Denne Indstilling af Comiteen er dog upaatvibelig sket just efter Forslag af den forrige Krigsminister; og det er da unægteligt noget Særegent, at den nuværende Minister, naar han kommer i Opposition til sin Formand, hvem han jo tværtimod ofte har omtalt med Anerkjendelse, saa uden videre erklærer denne for ikke henhørende til de fornuftige Mænds Klasse (Ratter). Endelig har Ministeren om Comiteens Betænkning i det Hele antydet, at den var et Arbejde, man ikke kunde lægge synderlig Vægt paa, idet man, navnlig ved at sammenligne den med Kritiken over de ældre Krigsbudgetter, vilde finde, at de Mænd, som havde kritiseret disse, forstode Sagerne adskilligt bedre end de Herrer i nærværende Finants-Comitee. — Replikker af denne Art gjøre det, som sagt, just ikke behageligt at opponere mod den ærede Krigsminister. Naar jeg alligevel tillader mig dette, skal jeg dog ikke gaae ind paa den ærede Krigsministers Bemærkninger om den militaire Lovgivning og dens Fortrin for den civile, hvorvel man maaskee nok her med Foie kunde give Ministeren hans Bemærkninger tilbage. Jeg skal imidlertid ikke tillade mig dette; men tværtimod med Hensyn til et andet omhandlet Forhold indrømme, at der er den ærede Krigsminister aldeles hjemme. Han har nemlig sagt, at Budgettet ikke var nogen ny Sag, men en meget gammel Institution, at det stadigt havde været udarbejdet af det forrige Generalitet, og, som Ministeren bemærkede, at det ofte var blevet sendt tilbage fra Regjeringen til Generalitetet. Ligesom dette nu vel ikke var nogen stor Ære for de daværende Deputerede i Generalitetet, saaledes er